

Imevala je takove tožbene napade, strastne in skoro krčevite. To je bilo njeno mlado, drugače močno telo, ki se je upiralo pogubi. Toda zopet je dobivala duša premoč in s časom imponovala s stoično vztrajnostjo.

Maud je pa hotela vendar zopet videti morje, ki poplakuje bregove Anglije. Zdelo se ji je, da bi bila tako bližje pogrešane domovine. Njen pogled bi mogoče preletel ta vodni prostor, ki bi jo ločil, in vzdihni ali plakanje bi mogoče doletavali na perutih vetra na očetovski dom . . .

To je vzrok, da sta prišla s Steniem v Dieppe.

IV.

Maud je ležala na veliki postelji, v kateri njenega telesa, ki je bilo zdaj slabo kakor telo deteta, ni bilo skoro niti poznati.

Njeni krasni plavi lasje so pobledeli kakor cvet, ki hoče usahnuti; pod nežnimi obrvmi, ki so obrobljale njeno belo čelo, je potemnel lesk njenih modrih očij. V njenem pogledu je bila strašna resignacija ubogega bitja, ki čuti da se bliža smrti, in se ne more braniti. Dvoje rudečih prog je zaznamovalo njena lica, in roke so postale skoro prosvitne.

Skozi odprto okno je vel čisti vzdub, in so se kradli solčni žarki. Toda bolnica si je vendar težko oddihovala, in zdaj in zdaj jo le mučil kašelj. Sestra Daisy je položila glavo na vzglavje in tiho plakala. Stenio, stoječ pri postelji, je gledal s temnim obrazom na obe ženski, koji je naenkrat zadela taka žalost.

Daisy, sveža, močna in vabljava, je bila živa slika svoje sestre pri dvajsetih letih. In z boleznim srcem je pomislil Marackzy: „Jaz sem oni, ki sem napravil iz tega ljubkega in srečnega deteta dvora bednega in uničenega, ki počasi umira pred mojimi očmi. Jaz sem provzročitelj njene nesreče. Ona je za me vse zapustila, in kaj sem ji dal jaz zato? . . . Prazno slavo v minljivem ploskanju. Ah! ko bi bilo ostalo najino dete pri življenju! Ono bi bilo posušilo vse solze, njegove oči bi bile provzročile pozabljenje na to nebo njene domovine, njegovo polnolično in roznato telesce bi bilo nadomestovalo celo rodbino . . . Vendar, kaj se hoče — najina ljubezen je bila prokleta, — angelček je odletel, in zdaj, glej, kako hiti njegova mati za njim!“

Slavni umetnik je sklonil glavo, in gorke solze so mu kapale po bledih licih.

„Stenio, zakaj stojite tako na strani? Pojdite sem! Toda vi plakate! Kaj vam je?“

„Nič, draga moja . . . nič, sem le ginjen, da vidim vašo sestro pri vas . . .“

„To je velika radost, Stenio, in vi ste mi jo preskrbeli,“ je rekla Maud s smebljajem. „Kar je Daisy tukaj, se mi zdi, da mi je mnogo boljše . . . Ah, če bi jo mogla obdržati nekaj časa pri sebi, ona bi mi vrnila zdravje in življenje . . . Vendar bi ne videla rada samo nje . . .“

Neka čudna senca jo je preletela po licih.

„Ah! če bi bil oče pri volji, meni odpustiti!“

„Maud!“ sta kriknila ob jednom Daisy in Stenio.

Ona se je vendar vzdignila in z mrzlično svitlimi očmi govorila v obupnem vznemirjenju:

„To je on! . . . To je njegova strogost, ki me usmrti! . . . Njegova jeza je breme, ki je za me pretežko . . . Moje srce je bilo po nji uničeno . . . Ah, milost! naj pride sem! Ko bi ga vsaj videla! . . . Naj ide po ulici, tukaj mimo tega okna, kakor tujec . . . Ga bom vsaj videla, in to bode za me že polovico ozdravljenja!“

Po tem naporu je padla znak, zbledela, kakor da umira, in v naročju svoje sestre in soproga, obeh prestrašenih, je ostala v nezavesti, z groznim trudom iskajoč sape. Preteklo je nekoliko minut, polnih strahu. Konečno je zopet oživela, in pritiskajoč svoje lice na lice Daisyno, je rekla z zelo slabim, onemoglim glasom:

„Odpusti, ljubček, da ti napravljam gorje . . .“

Marackzy je padel pri postelji na kolena, in sklonivši vroče čelo na roko bolnice, zaklical:

„Draga mučenica, ki si se že toliko mučila in še nič nisi tožila, ti se tedaj še izgovarjaš? — Če je tukaj kdo kaj kriv, žalibože, sem to jaz sam! Jaz, ki sem stopil na pot tvojega življenja, da bi je uničil . . . Nisi ti, katerega tvoj oče zavrača in kaznuje, — to sem jaz! Oh! draga Maud, dal bi svoje življenje, da bi ti preskrbel trenotek radosti . . . Kaj hočeš od mene, kaj si želiš? Govori, bil bi srečen, če bi ti ustregel.“

Maud je nekaj časa molčala, kakor da razmišlja, kaj naj odgovori, potem je rekla s tako slabim glasom, da je bolj uganil kakor slišal njene besede!

„Preje, kakor umrem, bi rada videla svojega očeta!“

Marackzy je prebledel. Ponudil je Maudi svoje življenje. Zdelo se mu je, da je zahtevala od njega s tem še več. Vendar se ni obotavljal in rekel je s precej odločnim glasom:

„Dobro! Če dosežem pri njem, da pojde sem, ga vidiš!“ Potem se je obrnil k svoji svakinji rekoč: „Ljuba Daisy, pozno je, treba se je vrniti k markyzu de Melivan. Ne zakrivajte pred njim ničesar, kar se je tu zgodilo, in vprašajte ga, če mi hoče izkazati to čast, da me zasliši. Dasi mora biti to svidenje zanj tako mučno, kakor za me bolešno, mislim da je spozna za potrebno in ga ne odreče.“

„Zgodi se, kakor želite,“ je rekla devojka.

In objemši naposled svojo sestro z obema rokama, je odšla, spremljana od Marackzya. (Dalje sledi).

Novice.

— Osebne vesti. Osvetniški kandidat v Ljubljani gosp. dr. Albin Kapus je napravil osvetniški izpit in se naseli v Ljubljani. — Gimnazijski profesor v Novem mestu gosp. Leopold Koprivnik je šel v pokoj — Inženier pri deželni vladi v Ljubljani gosp. Karol Grünhut je poklican

na službovanje v ministrstvo. — Premeščeni so bili davčni uradniki gg. kontrolor Ivan Jereb iz Novega mesta v Žužemberk, kontrolor Alojzij Mušič iz Trebnjega v Novo mesto, pristav Albert Rooss iz Novega mesta v Kostanjevico, kontrolor Alojzij Strmole iz Žužemberka v Trebnje in pristav Ivan Perharc iz Kostanjevice v Novo mesto.

— **Cerkvene vesti.** Župnikom v Kranju imenovani gosp. Anton Koblar je imenovan dekanom in knezoškofijskim svetnikom. — Čast. gosp. Josip Erker je dobil župnijo Topli Reber. — Umrli je ekspozit v Harijah pri Ilirski Bistrici gosp. Lovro Tič.

— **Poroke.** Mestni inženier v Ljubljani, gosp. Alojzij Ciuha, se je poročil z gdč. Karlo Fischerjevo iz Ljubljane. — Sodni kanclist v Mokronogu, gosp. Anton Goslar se je poročil z gdč. Justino Vugo iz Gorice. Čestitamo!

— **Zlato poroko** sta v Trojanah praznovala Gotard in Jožefa Fakin. Oba sta skupaj stara 145. let in imata 5 otrok, 15 vnukov in 2 pravnuka.

— **Nevarno zbolel** je kanonik gosp. dr. Fr. Lampe, urednik „Dom in Sveta“.

— **Slovenska umetniška razstava.** Slovensko umetniško delovanje je še v povojih. V tem, ko smo na polju pesništva in pripovedništva v razmeroma kratkem času dosegli jako lepe uspehe, se obrazilne umetnosti v nas niso mogle razviti, največ vsled tega, ker tisti nadarjeni mladeniči, ki imajo smisel za umetnost, nimajo prilike, si pridobiti toliko umetniške izobrazbe, da bi spoznali svoj poklic. Saj na celem Slovenskem nimamo niti najskromnejše galerije in je nepobitna istina, da ima vsak florentinski težak več smisla za lepe umetnosti in boljši ukus, kakor marsikak slovenski izobrazenec. Poglejmo v naše salone in pogledimo v naše cerkve — tam vidimo, da smo v umetniškem oziru kulturno jako zaostali. Navzlic temu in navzlic vsem velikanskim težavam se je v zadnjih dvajsetih letih pojavila v nas prav lepa vrsta slikarjev in kiparjev. Širši krogi, o tem niso ničesar slutili in ko se je prvič raznesel glas, da namerava slovensko umetniško društvo prirediti v Ljubljani umetniško razstavo, katere naj bi se vdeležili samo slovenski umetniki, se je vse smejalo. Nihče ni hotel verjeti, da bi bilo to mogoče. Toda umetniško društvo se ni dalo vstrašiti in doseglo je popoln uspeh. Minolo soboto se je otvorila I. slovenska umetniška razstava in to na prav slovesen način. Pri otvoritvi so govorili ces. svetnik Franke, dvorni svetnik Schaffgotsch, župan Hribar in dež. glavar Detela. Razstavljenih je 157 umetniških proizvodov. O razstavi priobčimo prihodnjič strokovnjaško oceno.

— **Slovensko umetniško društvo** je imelo minolo soboto svoj drugi občni zbor. Društvo je že v prvem letu razvilo živahno delavnost, katere najlepši sad je tisti dan otvorjena prva slovenska umetniška razstava. Društvo je lani štelo 48 članov in imelo 160 gl. 50 $\frac{1}{2}$ kr. dohodkov in 117 gl. 91 $\frac{1}{2}$ kr. stroškov. Občni zbor je izvolil gosp. V. Holzla častnim članom umetniškega društva. V odbor so bili izvoljeni: Ces. svetnik I. Franke predsednikom, stavbeni svetnik I. Duffe podpredsednikom, Fr. Gerbič, R. Jakopič in C. Mis za odbornike, namestnikoma pa I. Grohar in R. Deyl.

— **Slovensko gledališče.** Letošnja sezona se otvori jutri, v soboto, z opero „Aido“.

— **Mestna godba ljubljanska** je ustanovljena in nastopi prvič dne 2. oktobra. Česar toliko modrih glav ni moglo doseči, to so zdaj ustvarili nekateri gospodje samo, ker so imeli pogum in vstrajnost.

— **Odvetniška zbornica za Kranjsko** je na svojem občnem zboru minolo soboto izvolila v odbor gg. dr. Mundo in dr. Tavčarja kot člana ter dr. Treota kot namestnika. V disciplinarni svet so bili izvoljeni gg. dr. Štempihar in dr. Triller (ta na mesto dr. Sušteršiča) kot člana in dr. Jamšek ter dr. Šegula kot namestnika.

— **Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“** priredi v nedeljo dne 23. t. m. šesto narodno dirko v Ljubljani.

— **Državnozbornske volitve na Kranjskem** se bodo vršile: iz pete kurije dne 12. decembra, iz kmetskih občin dne 18. decembra, iz mest in trgov dne 3. januarja in iz veleposestva dne 7. januarja.

— **Prešernova slavnost v Kranju**, ki se je vršila minoli teden, se je obnesla jako sijajno in na občno zadovoljnost.

— **Ljubljansko mestno davkarstvo** prevzame z novim letom erar v lastno upravo, s čimur se prihrani mestni občini jako mnogo stroškov.

— **Gimnazija v Kranju.** Ministrstvo je dovolilo, da se na gimnaziji v Kranju na vseh petih razredih otvorijo paralelke.

— **»Radogoj«** je za letošnje šolsko leto dovolil 18tim vseučiliščnikom podpore v skupnem znesku 3750 K.

— **Jugoslovanska socialna demokracija** je sedež svoje organizacije prenesla provizorično iz Ljubljane v Trst.

— **Volilno gibanje na Kranjskem.** Izvrševalni odbor narodne napredne stranke je dogovorno z zaupniki sestavil centralen volilni odbor, ki bo vodil volitve. Dosedanji poslanec mesta ljubljanskega je odklonil zopetno kandidacijo. Mandat ljubljanski se je ponudil gosp. dr. Tavčarju, ki pa se še ni odločil, ker so se oglasili zaupniki iz raznih drugih državnozbornskih okrajev ter izrekli željo, naj bi dr. Tavčar tam kandidiral.

— **Vipavski občinski odbor** se je te dni konstituiral in je izvolil županom trga vipavskega gosp. Antona Hrovatina ml., sina prejšnjega zaslužnega in krivično zelo preganjanega župana, za občinske svetovalce pa so bili izvoljeni gg. Ivan Lekan st. Jos. Žvokelj, Ivan Mesesnel, Ivan Ferjančič in Štefan Rehar.

— **Kranjski deželni odbor** bo meseca oktobra t. l. oddajal bike plemenjake in sicer v prvi vrsti občinam, v drugi pa zasebnim živinorejcem. Prošnje je vložiti do 6. oktobra t. l. pri deželnem odboru v Ljubljani. Vsaki prošnji je priložiti 20 K, katere zapadejo, če prosilec ne prevzame odkazanega mu bika.

— **Predavanje.** Naš rojak gosp. Egon Mosche priredi jutri v soboto zvečer v „Tonhalle“ predavanja o svojih doživljajih v južni Afriki.

— **Bohinjska železnica.** Za bohinjsko črto se bodo pričela v kratkem pripravljala dela. Vodil jih bo stavbeni nadkomisar državnih železnic gosp. Frisch. Uradni sedež bo imel na Jesenicah.

— **Cerkvena pesmarica**, zložil in sestavil Danilo Fajgelj, založil dr. Fr. Sedej, je ravnokar izšla v knjigarnah L. Schwentner v Ljubljani in Gašper Likar v Gorici in sicer v dveh izdajah, ena za organiste, druga dvoglasna za učence ljudskih šol. Partitura za organiste stane 1 K 20 vin., dvoglasna izdaja za učence pa 40 vin. Ta pesmarica obsega mnogobrojne pesmi, kakor: Mašne, obhajilne, Marijine, pesmi za cerkveno leto in druge. — Mi to pesmarico, zlasti organistom na deželi, prav toplo priporočamo.

— **Semnji za sadje in vina.** Graška trgovska in obrtniška zbornica naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da priredi mestna občina v Gradcu dne 4., 5. in 6. oktobra in 8., 9., 10. in novembra t. l. semnje za sadje in vina. Blago je vsaj en dan pred otvoritvijo poslati na semenj. Dopise je poslati mestnemu svetu (uradni oddelek IV.) v Gradcu, kjer je dobiti tudi vspeled.

— **C. kr. tehnologiški obrtni muzej na Dunaju** naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se po dvamesečnem prestanku zopet prično na Dunaju mojstrski in strokovni tečaj za čevljarje, krojače, stavbene mizarje in tesarje, pripominja pa, da je za krojaške tečaje že toliko prošenj vloženih, da bi se na prosilce, kateri bi šele sedaj prošnje vložili, ne moglo pred letom 1902 ozirati. Za druge tečaje pa za

prihodnje leto še niso oddana vsa mesta. Tudi ključavničarskih mojstrov in pomočnikov se še večje število sprejme.

— **Celjska „Domovina“** je bila minoli teden obsojena na 220 K globe zaradi dopisa, v katerem je po ljudskih govoricah poročala, kako je lovec Šegula ustrelil pri Ptujju kmeta Fleguša.

— **„Südsteirische Post“** je bila te dni obsojena radi žaljenja župana slovenjebistriškega. Njen odgovorni urednik je dobil jeden tedenski s postom poostreni zapor.

— **Slavnost nemških kolesarjev v Celju** ni bila prepovedana. Župan Stieger in okrajna oblast o tej priliki nista bila tako skrupolezna in se nista bala za duševno ravnotežje slovenskega prebivalstva, kakor tedaj, ko so Slovenci hoteli prirediti sokolsko slavnost. No, saj se poznamo že davno!

— **Kolesarska nemška slavnost** se je vršila in celjsko mesto je osrečilo okolu 80 ptujskih kolesarjev. Mesto je bilo okrašeno z frankfurtaricami, katere je mestni urad — po lepem vzgledu tržaškega magistrata — delil gratis in franko. Tudi raz državnih zavodov t. j. z gimnazijske pripravnice so vi-sele frankfurtarice in istotako z magistrata, ki je pa kasneje zastave odstranil, najbrže na prijazen opomin od zgoraj. — Sicer je pa vsa kolesarska slavnost izpala precej klaverno in zaspano. Le zvečer dne 9. t. m. se je čulo rjojenje zloglasne „Wacht am Rhein“, ki so jo zapeli kolesarji pred hišo župana Stiegerja ter potem po stari navadi hajlali; sicer pa ni čuti mnogih „heul“-klicev. Tudi „Narodnemu domu“ so to pot prizanašali. Običajnega izzivanja ni bilo, le Ljubljčanje so se kljub prepovedi okrajnega glavarstva vozarili po okolici. Zakaj neki ni gosp. okrajni glavar poslal čete žandarmov na lice mesta, da bi se ne kršila njegova prepoved, kakor se to godi vsikdar, kadar imajo Slovenci kako slavnost? Da, da, dvojna mera je zelo priljubljena moda na c. kr. oblastvih.

— **Državnozborske volitve na Koroškem** se bodo vršile: v peti kuriji dne 5. januarja, v kmetskih občinah dne 10. januarja, v mestih dne 12. januarja, v trgovski in obrtni zbornici dne 14. januarja in v veleposestvu dne 15. januarja.

— **Državnozborske volitve na Primorskem** se bodo vršile na Goriškem in v Istri: iz pete kurije dne 3. januarja, iz kmetskih občin dne 9. januarja, iz mest in trgov dne 11. januarja, iz trgovskih zbornic dne 12. januarja in iz veleposestva dne 14. januarja. V Trstu bo volila peta kurija dne 3. januarja, mesto dne 9., 11. in 13. januarja in trgovska zbornica dne 15. januarja.

— **»Od zrna do zrna pogača«**. Ako se vsak dan nekaj malega prihrani, se nabere kmalu precejšen znesek, ki zlasti pri gospodinjstvu prav dobro pride. Tak prihranjeni znesek se doseže s tem, ako se uporablja za vsakdanjo kavo pol bobove in pol Kathreiner-Kneippove sladne kave, kar se godi že v stotisočernih družinah. Na ta način dobi kava lepo, okusno barvo, posebno dober okus, in objednem je tudi zdravju koristna. Povsod, kjer se je ta kava upeljala, je dosegla najboljši uspeh in jo pijo vedno bolj radi. Porablja naj se le vselej Kathreiner-Kneippova sladna kava, ki ima sama tudi okus bobove kave. Dobi se povsod, a prodajati se ne sme nikoli na vago in je pristna le v znanih Kathreinerjevih zavitkih.

— **Umrli.** Umrli je v Celovcu gosp. J. Jergič, ustanovitelj in častni član ljubljanskega gasilnega društva. — Umrli je v Ljubljani črkostavec gospod Ivan Marinko. N. v m. p.!

— **Umor.** Dne 15. t. m. so našli v občini Draga blizu vasi Lazec s smrečjem in steljo pokrito truplo neke ženske. Na vratu je imela veliko rano. Dognalo se je, da je umorjena ženska 22letna hči Petra Modica, trgovca in posestnika v Dragi. Pogrešali so jo že tri tedne. Umor se je izvršil koncem avgusta, v času, ko so bile okrog Cerknice vojaške vaje.

— **Utopljenko** so našli dne 17. t. m. pri Črni vasi pod Ljubljano v Ižci. Pri utopljenki so našli poselske bukvice, izdane od županstva v Št. Vidu pri Zatičini in glaseče se na ime Alojzije Kozlevčar iz Storij.

— **Z vlaka padel** je v ponedeljek v bližini Barkovelj pri Trstu 40letni sprevodnik Zec in se smrtnonevarno poškodoval.

— **Ogenj.** Na Praprotni polici je gorelo pri Antonu Mačku. Škoda znaša 2300 gld.

— **Požar v Trstu.** Te dni je v Trstu zgorel parni mlin Economo. 500 delavcev je zdaj brez kruha.

— **Dvakrat morilec.** Ivan Tomažič je bil pred 1½ letom, ker je umoril svojega strica iz Nove vasi v Istri obsojen na smrt, a potem pomiloščen na 20 let. V ječi v Kopru je dobil tovariša Jeronima, ki je bil pri prvi obravnavi glavna priča proti njemu. Tomažič je porabil neko priliko in Jeronima umoril v ječi. Zato je bil zdaj zopet obsojen na smrt.

— **Pobegnil** je iz zapora okrajnega sodišča v Radovljici nevaren tat Milečki.

— **Reka v nevarnosti.** Dne 14. t. m. zvečer je v rafineriji petroleja na Reki nastal požar. Škode je 100.000 kron. Nevarnost je bila velikanska za celo mesto, a delavci v tovarni so s hvalevredno neustrašenostjo storili vse, da se ni primerila večja eksplozija.

— **Internat za deklice.** V Zagrebu so te dni otvorili internat za deklice, dekliški licej. Slovesno blagoslovljenje je izvršil škof dr. Krapac in so se tega slovesnega čina udeležili razni dostojanstveniki in odličnjaki. Protektorica internatu je banica grofinja Margit Khuen-Hedervary. Po dovršenem blagoslovljenju je škof dr. Krapac povdarjal, da je ta internat delo pietete: trajen spomenik pokojni cesarici Elizabeti. Internat bode vir krščanskih čednosti, vir znanja in resnice v blagor in slavo hrvatskega naroda. V internatu je sedaj 20 učenk, osem njih brezplačno, druge so plačujoče.

— **Nekdanji nadporočnik na sumu, da je roparski morilec.** Sedaj se vrši živahno dopisovanje med avstrijskimi in ogrskimi oblastmi radi neke senzacionalne kriminalne afere. V Gross-Enzlersdorfu so aretirali bivšega nadporočnika Emeriha Kastnerja, ki je bil odpuščen iz službe radi dolgov. Zadnje čase je bil diurnist na budimpeštanskem kazenskem sodišču. Dunajsko redarstveno ravnateljstvo pa je naznanilo v Budimpešto, da je Kastner obdolžen dveh roparskih umorov. Kje in na čegavo škodo, da je izvršil ta dva zločina, o tem še ni prišlo nič v javnost. Kastner je bil proti koncu meseca odšel na dopust in od takrat se ni povrnil več v službo.

— **Krvava sultanova slavnost v Serajevem.** V predvečer sultanovega jubileja so hoteli mohamedanski prebivalci bosenske stolice proslaviti turškega cesarja na poseben slovesen način. V predvečer so bile vse džamije okrašene z raznobojnimi svetilkami in lampijončki. A tudi privatne hiše so se pripravile na veliko razsvetljavo. Zlasti lepe so bile ulice Sarači, Bazrdjany in Baš Čaršija, kjer so bile videti ovenčane podobe sultana in napisi. Okoli 6. ure so začeli hoditi policisti od hiše do hiše ter sporočali, da je prepovedano razsvetljevati na slavo sultanu. Mohamedanci so odgovorili, da jim ne sme nihče prepovedati proslavljati svojega suverena in glavarja svoje cerkve. Prepovedi ni poslušal nihče. Črez pol ure je bil razsvetljen ves mohamedanski oddelek mesta. Policijsti pa so začeli ugašati sveče in lampijončke, jih jemali doli in jih razbijali. Mohamedanci so glasno mrmrali. Kmalu so se zbrali na Baš Čaršiji pred Imaretom ter napadli policijo. Policijski stražnojster je bil težko ranjen in prenešen v bolnišnico. Ostali policisti so morali bežati. Nato je poklicala policija ognjegasce. Ognjegasci so prišli z brizgalnicami ter začeli brizgati na razsvetljena okna in povsod kjer so bile luči. To je razkačilo Mohamedance še hujše. Naskočili so gasilce in v desetih minutah so bile razbite vse brizgalnice. Na povelje vlade je tedaj prihitelo troje kompanij vojakov, ž njimi

pa je prišla tudi policija in oddelek orožništva. Vojaki, policisti in orožniki so naskočili narod z bodali. Mnogo je bilo ranjenih, vojaki so pa šli preko njih. Končno je bilo ljudstvo razgnano in ulice zaprte. Seveda je mohamedansko ljudstvo sila razburjeno, zato se je bati v Serajevem in drugod novih nemirov. Nadalje se poroča, da so iz cele Bosne in Hercegovine prišle sultanu v Carigrad čestitit posebne deputacije. Ta nastop bosenskih Mohamedancev je tembolj razjezil vlado in policijo, ker se slutiti, da za tem tiči vse kaj drugega nego pa častenje sultana, namreč namen izvestnih krogov, upaliti na vsem Balkanu nov požar.

— **K procesu Brescija.** Kakor javljajo iz Rima, je morilec kralja italijanskega rekuriral na najvišje kasacijsko sodišče. Razni londonski listi razpravljajo o tem procesu in so tega mnenja, da je kazen nezadostna. „Daily Express“ piše: V interesu humanitete bi bilo, ako bi Italija in druge dežele kjer je smrtna kazen odpravljena, isto zopet uvele vsaj zoper morilce kraljev. Življenje kralja je predmet narodnega interesa. Dandanes je grozno lahko umoriti kralja in slabotne nravi so izpostavljene skušnjavi, da izvrše tak zločin.

— **»Junaštvo laških generalov«.** Piše se: Te dni ste poročali o neki zastareli, a vendar zanimivi stvari. Menda bo tudi sledeča dogodbica zanimala cenjene čitatelje. Evo torej: Na večer umora laškega kralja v Monzi sedel je jeden general v kočiji na desni strani kralja, drugi general pa spredaj. Dva služabnika sta stala na kočiji za kraljem. Kočija se je že odpeljala od slavnosti, kjer je bil kralj navzoč, kar je nastal pred vozom neki pretep, ki ni imel drugega namena, nego ustaviti kočijo in dati morilecu Bresciju priliko, da ložje zadene v postavljeni si cilj. In Bresci je zadel dobro; nič manj nego tri kroglice spustil je na kralja. Ako pomislimo, da vender mine nekoliko trenutkov, predno oddamo iz samokresa drugi strel, in za drugim zopet nekaj, predno oddamo tretji strel, prihaja nam na misel nehote vprašanje, kaj sta vender delala oba generala, da je morilec imel toliko časa, da je zamogel oddati tri strele, ne da bi ga motil vsaj jeden onih dveh generalov?! Ako premišljujemo to, prihaja nam nehote na misel, da sta padla v nezavest, ko sta slišala prvi strel, ali sta popolnoma izgubila glavo, ali pa sta zbežala, kakor imajo že navado. Res je, da človek izgubi hladnokrvnost, ako se nenadoma zasliši v bližini strel; a to traja le trenutek in v najmanjšem trenutku je pravi mož zopet na svojem mestu. A laška generala kaj takega nista dokazala, ona generala, ki sta prisegla, tudi umreti za svojega kralja; pač pa sta le dala klasično pričo o laški strahopetnosti. Res, lepo ulogo sta igrala! In da sta še lepše popolnila to ulogo, ponudila se jima je zopet prilika na porotni razpravi proti Bresciju v Milanu, kjer jeden izmed generalov ni bil zaslišan niti kakor priča. Po mojem slabem umu si mislim, da ga le vsled tega niso zaslišali, ker bi ne mogel priseči, da bi bil kaj videl ali slišal. Res, junaško se je vedel! Drugi general pa je izpovedal tudi v Milanu na oni razpravi, da je slišal kralja reči: „Ni nič!“ — Druzega torej tudi ta general ni videl in slišal, nego tolažilne besede smrtno ranjenega kralja! Taki so vam junaki dvatisočletne kulture! Samo tolažilne besede čujejo taka ušesa. In s takimi generali so naši hrabri slovanski junaki v zvezi, s takimi junaki bi se morali eventualno boriti naši sinovi?! — Upajmo, da pridejo tudi pri nas do spoznanja, da s takimi ljudmi ni vredno „kaše pihati“.

Loterijske srečke

V Brnu dne 19. septembra t. l.: 77, 60, 22, 50, 26.
Na Dunaji dne 15. septembra t. l.: 25, 51, 3, 76, 2.
V Gradci dne 15. septembra t. l.: 36, 5, 25, 74, 40.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 21. septembra 1900. Pšenica K 8.— h, rž K 6.80 h, ječmen K 6.— h, oves K 6.20 h, ajda K 8.— h, proso K 7.— h, turščica K 7.20 h, leča K 9.— h, fižol K 11.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (3—10)

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: **Tropinovec, Absinc, Vermut, Ruski pelinovec, Češki liker, Kimel po 80 kr.; Slivovec, Rum, Češnjevce, Alaš, Alpski liker po 85 kr. in Konjak, Benediktinec, Chartreuse, Pilzenski liker po 95 kr.** Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštno nakaznico; po poštnem povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljatici pridenem navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje. (11—25)

Anton Rukavina

Trst. Via Belvedere št. 23.